

var det exakt lika det ovan nämnda skadade ägget samt till färgen överensstämmande med rödstjärtens.

Knappheten på lämpliga bon hade förmått samma gökhona (eller möjligen en annan av »rödstjärttyp») att genast utnyttja den nya möjlighet, som erbjöds.

Hällefors den 18 juli 1939.

Edvard Rådberg.

Ormvråk häckande på marken.

Ormvråken är som bekant en ganska slarvig byggmästare. Det är ingalunda sällsynt, att hans bo eller delar därav blåsa ned och att häckningsresultatet går till spillo. Av nedan beskrivna fynd framgår, att ormvråken efter en dylik katastrof stundom, ehuru väl ytterst sällan, kan fullfölja häckningen nere på marken.

Fig. 1. Ormvråkungen i det på marken påbättrade boet. De nedfallna äggen äro flyttade för att bättre synas.

fors
ann
står
om
en
sig,
låg
osk
syni
rasa
bild
rest
ett

Fig. 2. Resterna av ormvråkboet i trädet.

Under en ringmärkningstur i skogarna vid Skålen, Hällefors socken, Örebro län, den 1 juli detta år besökte jag bland annat ett sedan flera år bebott ormvråkbo. Redan på avstånd kunde man se, att boet delvis var nedfallet. Hoppet om en lyckad ringmärkning sjönk alltså kraftigt. Då lyfte en ormvråk från marken vid boträdets rot, där det visade sig, att han hade ett både stort och välbyggt bo. En unge låg i boet, och någon meter åt sidan lågo ett trasigt och ett oskadat ägg. (På bilden 1 äro dessa uppflyttade för att bli synliga.)

Av det ursprungliga boet hade endast en obetydlig del rasat ned. Större delen av bomassan satt kvar i trädet. (Se bild 2.) Vråkarna hade på marken bättrat på de nedfallna resterna med färska gran- och tallkvistar och åstadkommit ett bo av mer än ordinär storlek. Bobygget hade tyd-

ligen fortgått successivt under såväl ruvningen som ungens uppfödning. Bokanten innehöll alldeles nybrutna kvistar.

De på marken liggande äggen visade inga tecken till ruvning.

Huruvida ungen kläckts ur ett ägg, som fallit ned, eller ur ett som lagts på marken, är svårt att avgöra. Förloppet har möjligen varit det, att boet vid olyckstillfället innehållit två nylagda ägg. Honan har varit i ställning att lägga ytterligare ett ägg och gjort detta på boresterna på marken. Om så varit fallet, måste man förvåna sig över, att hon ej i stället fortsatte häckningen i trädet, där tillräcklig bokonstruktion kvarlåg. Man kan alltså antaga, att ett av äggen helt enkelt fallit gynnsamt och råkat hamna mitt på boresterna. (Jfr fig. 1.)

Hur som helst så är händelsen så pass enastående, att den uppkallar till en fråga till övriga intresserade, om något liknande passerat på annat håll.

Hällefors den 18 juli 1939.

Edvard Rådberg.

Då jägmästare RÅDBERG i samtidigt brev uttalat en önskan att erfara undertecknads mening, »om vråkungen kläckts ur ett nedfallet ägg eller ur ett på marken lagt ägg», tillåter jag mig uttala, att det utan tvivel är sannolikt, att det senare varit fallet. Men på grund av de på marken liggande äggen, av vilka det ena var helt, har vråkhonan suggererats att värpa det tredje återstående ägget i kullen på de nedrasade boresterna, vilka sedan, såsom omtalats, blivit påbättrade till ett verkligt bo. Att flytta upp det nedfallna oskadade ägget på boresterna har tydligen ej stått i vråkens förmåga. Bomatériau har dock mera lockat honan till att lägga sitt återstående ägg på dem än invid det hela nedfallna ägget, vilket är ett intressant förhållande, som förtjänar beaktande. Tillpassningen till de nya förhållanden, som uppstått därigenom, att det i trädet byggda boet rasat ned, är emellertid ganska märklig.

Einar Lönnberg.

Om föreko

De levande c
huvudmassa av
svavel och fosfor
några lätta metal
understundom av
och skalbildande
ser, och kisel är
lägre djur. Om
vid närmare und
ett antal tunga m
angår ej ha någ
ganisms uppbygg
rande, torde det
för vederbörande
hela vet man ill
huvudsakligen bli
ningen hos vissa
allmänt känd. F
t. ex. 0,3 % järn.
håller koppar, oc
vanadin i sitt ble
servationer (inall
olika djur. Av
oftast förekomma

Dessa sporad
tresse såväl hos